

Rodina Blochova

Tady je zleva můj otec Artur Bloch a jeho druhá žena Gusti, pak moje sestra Hannerle a já. Napravo stojí bratranec Alfred, syn tety Adély. Fotka byla pořízena ve 30. letech na zahradě našeho domu v Dubí. Tam jsme v podstatě bydleli přímo v lese.

Moje sestra se narodila v roce 1916 v Teplicích. Říkali jsme jí Hanne, avšak ve skutečnosti se jmenovala Hannerle. Toto jméno vybral mamčin bratr Jan podle knihy „Vom Hannerle und ihren Liebhabern“ [O Haničce a jejích milencích]. Strýc věděl, že je maminka těhotná, ale nikdy sestru nespatriil, protože bojoval na italské frontě a padl. V dopise mamince napsal, že četl tuto knihu a že Hannerle je hezké jméno, aby jí ho dali.

Rodiče se rozvedli v roce 1929. Maminka se poté vdala za doktora Viktora Hahna. Při rozvodu se rodiče dohodli, že moje o skoro šest let starší sestra zůstane s maminkou a já že půjdu k tatínkovi. Když mi už bylo takových 19 let, ptala jsem se maminky, proč jsem já jako mladší šla k tatínkovi, nebylo mi tenkrát ještě ani osm. A maminka mi vysvětlila, že nechtěla tatínkovi ublížit ještě víc, poněvadž věděla, že kdyby s ním žila moje sestra, oba by se uzavřeli do sebe a odnaučili se mluvit. Každý by měl svoji knihu a svoje desky s hudbou a nepotřebovali by spolu komunikovat. Tak jsem zůstala s tatínkem v Dubí a sestra s maminkou bydlely v Teplicích se strejdou Viktorem.

Tatínek se rovněž znovu oženil. Jeho druhá žena se jmenovala Augusta, rozená Diehlová v roce 1894. Konvertovala k judaismu, když se vdávala za svého prvního manžela, pana Neumanna, který ale zemřel. Byl členem spolku B'nai B'rith, kde panoval zvyk, že se při úmrtí člena někdo z ostatních určí jako ochránce vdovy. Shodou okolností se tetiným ochráncem stal Josef Freund, který byl manželem nejmladší tatínkovy sestry Markéty. A ten pan Freund si uvědomoval, že má v Dubí rozvedeného švagra, který by se asi měl oženit, když vychovává malou dceru. V Dubí bylo sanatorium, které funguje do dnešních dnů, Tereziny lázně, kde při nedostatku pacientů pronajímali pokoje pro hosty. A Augusta si to tam tedy přijela na týden nenápadně omrknout.

Teta byla velmi veselá bytost a já jsem ji měla moc ráda, a i ona mě brala jako dceru. Svoje děti neměla, její první muž byl skoro o dvacet let starší a asi je mít nemohli. S tatínkem si rozuměla lépe než maminka. Ačkoli byly s maminkou stejně staré, jako by každá pocházela z jiného století. A teta z toho století, kde se zkrátka všechno dělalo, aby se to manželovi líbilo, aby ho to nezatížilo a aby neměl žádné starosti. Zatímco naše maminka byla z toho století, kde už existovalo spíše rovnocenné partnerství. Když se tatínek s tetou oženil, měla jsem jen jednu podmínku, abych jí nemusela říkat maminko. Takže byla pro mě teta Gusti.